

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 146.

V Ljubljani, v petek 1. avgusta 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENE“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri upravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Rusija in Francija.

Mnogo so že letos listi pisali o rusko-francoski zvezi. Kedar se pooblači nebo nad Evropo, gotovo se pokažejo znamenja, ki pričajo o naravni zvezi med Rusijo in Francijo: viharji oblaki se porazgube in jasno je nebo. Tako je nedavno tudi Reuterjev bureau v Londonu iznenadil svet, da sta ruski in francoski zastopnik v Carigradu izročila sultanu noti proti angleško-turški pogodbi.

Zastopnik angleške kraljice, sir H. Drummond-Wolf, sestavlja je tako pogodbo med Anglijo in Turčijo glede Egipta, da bi bila dežela ob Nilu izročena na milost in nemilost Angležem. Sicer je določeno v pogodbi, da Angleži v treh letih izpraznijo Egipt; a ta določba je brez pomena, ker pogodba dovoljuje Angležem, da se vrnejo zopet v Egipt, kedar nastanejo nemiri v deželi. Z drugimi besedami smemo reči: Turčija bi po tej pogodbi popolnoma odstopila Egipt Angležem. Predno bi potekla tri leta, mogli bi Angleži v deželi ali pri sosednih divjih rodovih povzročiti nemire, in angleška armada ostala bi zopet v deželi.

Naravno je toraj, da Francija odločno ugovarja pogodbi, ker ima za Anglijo največje koristi v Egiptu. Vsakdo prizná, gotovo tudi Francozi, da imajo Angleži mnogo pravic v Egiptu. Te pravice morajo Angleži tudi zavarovati s potrebnimi sredstvi ali pogodbami. Vendar Evropa in v prvi vrsti Francija ne more dovoliti pogodbe na tako široki podlagi, ki pripozná v resnici neomejeno gospodstvo Angležev v deželi starih Faraonov. Grof Montebello, francoski zastopnik v Carigradu, je v imenu svoje vlade odločno se protivil spletkam Drummonda-Wolfa, ki je zvito besedo in denarjem prekanil turške državnike.

Vsa Evropa je molčala in mirno gledala boj francoske vlade proti angleškemu nasilju. Edina Rusija se je po svojem zastopniku Nelidovu potegnila za francoske in v obče evropske koristi v Egiptu. Montebello in Nelidov sta turškemu sultanu pojasnila položaj in mu pretila z vojsko, ako podpiše imenovano pogodbo. Posledica je ta, da turški sultan ne bo potrdil pogodbe, in v kratkem zapusti sir Drummond-Wolf stolico turškega carstva.

Mnogo so pisali evropski časniki o rusko-francoski zvezi proti mogočni Nemčiji, o simpatijah francoskega in ruskega naroda. So li pismeni dogovori med Rusijo in Francijo, tega ne vémo, a gotovo je, da ste sedaj soglasno postopali v Carigradu ne le proti Angliji, temveč proti celi srednji Evropi. Rusija v Egiptu nima posebnih koristi, vendar podpira Francijo. Roka roko umiva, in pride čas, ko bo Francija podpirala Rusijo v drugem vprašanju, ki se mora prej ali slej rešiti.

Vprašanje pa je, bote li Rusija in Francija do skrajnega postopali proti skupni Evropi? Položaj v Evropi je tak, da tega v sedanjih razmerah ne moremo trditi. Francija ima sicer v Egiptu mnogo koristi, vendar ne more slabiti svojih moči, dokler ni poravnala računa z Nemčijo. Dokler ni rešeno vprašanje ob Renu, v Alzaciji in Loreni, mora Francija varovati svoje moči, da jih zastavi za svojo čast in veljavo v trenutku nevarnosti.

Pozabiti pa tudi ne smemo, da je Rusija izvojevala krvavo vojsko za neodvisnost Bolgarije. Bolgarsko vprašanje trka na vrata evropskih

državnikov. Akoravno je Rusija navidezno popustljiva gledé Bolgarije, vendar bo v odločilnem času govorila odločujočo besedo. Počakati le hoče, da regenti doigrajo svojo igro. Ko se končá komedija bolgarskih sedanjih vladarjev, prične se resna igra, katero bo reševal jekleni meč.

Bismarku bi bilo gotovo všeč, da se Francija in Rusija oslabite v egiptovskem vprašanju. V Parizu in v Peterburgu bi morali poslušati ukaze iz Berolina, klanjati se nemškemu državniku.

Upati toraj smemo, da se zaradi Egipta ne bo pričel boj. To morajo želeli vsi evropski narodi, katerim preti nemška pest. Kakor Damoklejev meč visi bolgarsko vprašanje nad našimi glavami. Na škodo bi bilo vsem slovanskim rodovom, ko bi se balkanske razmere vredile po ukazih naših nasprotnikov. In v tem vprašanju se avstrijske koristi strinjajo s slovanskimi.

Govor g. poslanca Hrena

v državnem zboru dne 26. maja 1887 o pokojninah.

(Konec.)

Za prvi del preskrbnine skrbela bo toraj država, kakor do sedaj, spolnovajoč svojo dolžnost, ktera ji izvira iz službene pogodbe in iz službene pragmatike. Za drugi del skrbi naj pa uradništvo samo s tem, da si ustanovi penzijski ali pokojninski zaklad s pomočjo obligatoričnega zavarovanja s stalnimi, vstrajnimi prispevki od svojih plač in taks, ktere že dandanes vplačuje.

O tem, po koliko odstotkov da bi se vplačevalo, danes pač še ne morem govoriti, ker je to dejanje, ki se mora izvršiti po zavarovalnotehničnih zakonih, za kar pa nimam niti potrebnih podatkov in ne znanosti. Vendar pa mislim, da bi od visoke vlade leta 1873 omenjena eden ali dva odstotka plače nikakor ne zadostovala in bi bilo dobro, ko bi se za to napravila trojna ali še celó četvorna skala. Na ta način bi bili sicer višji uradniki huje prizadeti, kar bi pa vsled svojih večjih plač ne čutili tako

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

O vsem tem so pa tudi Turki znali in Hasan paša se je strašno oboroževal ter zbiral toliko večjo vojsko, samo da se osveti nad Siskom in njegovim zapovednikom. Zarad tega poslal je on k Hasanu mlajšemu, paši Budimskemu, poslance s poročilom, da mu čim prej pošljejo poedini Sandžaki po Ogerskem opredeljeno število vojakov, kajti on ima zapoved od velikega vezira Sinana, ki je po padu Siavuša postal v tretjič vezir (27. januarja 1593), da ne sme mirovati. Zdaj je prišel za to čas, kajti Sisek ima malo posadke, in sicer neodvažne, plašljive, kateri zapovedujejo duhovni. Ravno tako je sporočil tudi begom mest: Stolnega Belgrada, Scegedina, Temešvara, Ostrogona, Belgrada, Pečuha, Sigeta, Fileka in

drugih trdnjav. Le-to poslanstvo ni bilo brezuspešno. Vsaki od le-teh begov je poslal Hasanu tridesetega svojega konjika, a Sigetski paša tudi večjih topničarjev.

Dne 1. junija so se zbrale le-te čete pri Banjaluki, kjer je bil Hasan paša zbral svoje bosenske čete, kakor tudi čete sosednih pašev in begov. Tukaj se je nekoliko dni počivalo v taboru, in še le potem se je začela vojska počasi pomikati proti naši meji.

V Gradiški so Turki spravili velike topove na štiri ogromne ladije, ktere je vlekla Gradiškanska mornarica na svojih 29 šajkah. Vsa turška vojska je štela po najboljih virih okoli 25 do 30.000 vojakov.

Kot prednje čete je poslal Hasan 2000 pešcev in 600 konjikov, a za njim se je počasi pomikala glavna vojska po obali Savski. Najpoprej so vdarili na kulo Drenčino, ktero si osvojé za nekoliko dni. Potem pa se odpoti paša naravnost proti Sisku, kamor je prispel 14. junija. Tukaj se vtabori z vojsko po bregovih in dolinah. Da more svojo vojsko postaviti pred Sisek sam, narediti se je moral most, kajti drugače ni bilo mogoče priti čez Kolpo. Po narodni pesni zapoveduje Hasan sam, kako se ima ta most narediti:

Pa ni moč čez Kolpo priti;
Vprašajo ga: Kaj bo storiti?
Paša stopa ob potoci,
Gromeč boben nosi v roci,
Jezem trdo vanj teleba,
Da razlega se do neba.

Ves togoten rolni paša,
Ki se Turkom prav obnaša:
„Prek si vrvi potegnite,
Kož po vrhu naložite.“

So mu tako naredili,
Preko Kolpe se spustili,
Pa pod Sisek se nabrali,
Tam se v rove zakopali.

In že sledeče noči je začel Hasan paša nasipe delati na oni strani Kolpe; naproti zvoniku cerkve je postavil velike koše s zemljo napolnjene, med ktere je nastavil topove. Na drugo stran pa je poslal pešce čez novi most, isto tako one vojake, ki so bili na ladijah pod vodstvom Memi bega Zvorniškega, da se prepeljejo čez Kolpo in tamkaj v rove zakopljejo pod samo trdnjavo ter na vsakega streljajo iz topa, kdor bi se pokazal na zidovji.

Zapovednika v trdnjavi sta bila dva kanonika, Gjurar in Fintić, Mikačić je bil odšel. Ko sta zve-

britko. Za to bi imeli pa tudi zavest, da so preskrbeli svojim ostalim zdatno boljšo bodočnost.

Priporočam toraj, kar morem, najtopleje visoki vladi in njegovi ekscelenci predloženo zadevo uradništva z nujno prošnjo, da bi se prej ko mogoče napravili koraki za napravo penzijskega zaklada, da se s pomočjo samopomoči in državne podpore skoraj nastopi tista pot, na kateri edino je najti pomoč sedanji bedi.

Kedar se vlada na to pot podá, nabrala si bo lahko iz raznih od uradnikov ji že došlih peticij, kakor tudi iz bodočih, mnogo koristnega gradiva za svoje delo, kar ji na vso moč priporočam, da se uanj ozira. Posebno pa jo opozarjam na spomenico za koristi svojega stanú že tolikanj zaslužnega uradniškega društva na Dunaji, ktera ima prav veliko spomina in ozira vrednih migljejev in navštevov, kako bi se najlaglje in najbolje uradnikom spolnile želje. Kar se mene tiče, se le v dveh točkah ne strinjam s predlogi oudi stavljenimi, ker se mi zdi, da je najmanjša pokojnina, ktero naj bi uradnikova vdova dobila v svoti 300 gld., vendar premajhna, da bi zaslužila še tako skromno imé kake preskrbnine, ker od tega vendar ni mogoče stanu primerno živeti in tudi ni v nobeni primeri s tako zvanim „eksistenčnim minimom“, kakor je tisti v postavi določen. (Dobro!)

Dalje se mi tudi nasvêt Dunajskega uradniškega društva iz ogerske pokojninske postave ne zdi primeren, kako namreč da naj bi se določevala pokojnina in preskrbnina. Za to bi nasvetoval drugo pot, po kateri naj se to zgodi. Vpeljejo naj se namreč vpokojnine po službenem značaju mozevem, kakor se je to pri vojaštvu zgodilo, namreč tako, da bi se z družinami uradnikov tega ali onega službenega razreda katerega-koli službenega oddelka brez ozira na daljše ali krajše službovanje očetovo v dotičnem razredu enakomerno postopalo in da naj bi se vdovska pokojnina določila s pomočjo podlage najnižje plače dotičnega razreda, v katerem je oče poslednjič služboval, po nekaki regresivni škali. Jaz bi to procentualno škalo v XI. razredu pri najnižji škali določil s 65%, kar bi dalo vdovi 390 gold. pokojnine. Pri X. razredu s 55%, pri IX. s 50% itd., pri vsakem višjem razredu po 50% manj, tako, da bi pokojnina vdove po uradniku v V. razredu (deželne sodnije predsednik, ali pa generalmajor. Vrdn.) znašala le 30% mozeve plače, ki znaša 4500 gld., toraj 1350 gld.

Všeč mi je pa nasvêt, da bi se vdovske pokojnine v višjih razredih določile po službenem značaju in prepuščam mero, po kateri naj bi se to zgodilo, visoki vladi sami.

Samo po sebi se razume, da ima višji uradnik tudi večjo pravico na višjo preskrbnino svoje družine, ker po eni strani vzvišeno družbeno stališče, na katerem se nahaja, tudi od njegove družine več zahteva, kakor pa od družin malih uradnikov in pa ker si je po razmerno imenitnejem delu tudi pravico pridobil na boljšo preskrbnino svoje družine.

Takoj končam ter si usojam omenjeno resolucijo kar najtopleje visoki zbornici priporočati.

Želel bi si imeti tisto moč v govoru in tiste prepričevalne besede, ki že naprej zagotové dober uspeh pri vsakem, kdor jih čuje, kakor je to pokazal g. govornik, ki se je potegnil ob priliki vojne nega budgeta za preskrbnino vojaških vdov in sirot.

(Prav dobro! na desni.) Potem bi si bil pač gotov vspeha. Toda visoka zbornica naj izvoli dobro voljo za ljubo vzeti ter naj s soglasnim sprejemom resolucije napravi korak k pomoči, ktero uradništvo tako željno pričakuje.

Visoko vlado prosim pa v imenu uradništva, da naj prej ko se dá predloži dotični prepotrebni načrt postave na pomoč, ktere uradništvo že tako željno pričakuje. Ono ima za to svoje pravice — mislim, da mi ne bo nihče oporekal, če rečem — da si ono brez ozira na narodnost in domovinstvo ali politično barvo vedno prizadeva svojo službo vestno izvrševati, če prav so zahteve od leta do leta večje. Marsikaka nada mu splava po vodi, kar ga pa kljubu temu ne plaši! Hvaležno pa bode uradništvo na večne čase visoki vladi in visoki zbornici, če mu spolnite opravičene želje! (Dobro! Dobro! na desni. Govorniku se mnogobrojno čestita.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Notranje dežele.

Ministerstvo notranjih zadev je naročilo *Koroški* deželni vladi, naj se dogovori z deželnim odborom o novi postavi, s ktero se bo olajšalo in vredilo pobiranje občinskih priklad.

Hrvatski vladni listi so o volitvah očitati združeni opoziciji ilojalnost in veleizdajske namene. Taki surovi in neosnovani napadi prešli so tudi v mnoge nemške liste. Vsled tega so grofi Ivan. Pavel in Josip Drašković poslali pojasnilo v „N. Fr. Pr.“, v katerem opravičujejo svoje postopanje. Grofi izjavijo, da so bili vedno zvesto vdani cesarju in domovini. Izjava se konča: Mi ne poznamo osebnih koristi, ne želimo gospodstva in oblasti. Naša dolžnost pa je, da kot hrvatski magnati varujemo pravice dežele in koristi skupnih deželâ pod krono sv. Štefana, kakor se strinjajo s pogodbo l. 1868. Glavni vzrok razprtije med Ogersko in Hrvatsko je krivo tolmačenje omenjene pogodbe, ker škoduje hrvatskim in državnim koristim. To je tudi vzrok, da se s postavnega stališča upiramo sedanji vladi.

Dunajski listi poročajo, da antisemit v *ogerskem* državnem zboru ne bodo ustanovili posebne stranke. Nekteri bodo ostali v državnem zboru kot „divjaki“, drugi bodo pristopili raznim opozicijskim strankam. Poslanec Julij Svastič je kandidoval kot antisemit, pristopil pa bo k zmerni opoziciji. Isto bo storil poslanec Veres.

Vnanje države.

Iz *Rima* se poroča, da pripravljajo sv. oče okrožnico na bavorske škofe o cerkvenih razmerah na Bavarskem. — O rimskem vprašanji piše „Pol. Corr.“ iz Rima: Vsi politični krogi se sedaj največ pogovarjajo o rimskem vprašanji. Vsa druga vprašanja, afriška vojska, angleško-turška pogodba itd., stojé v drugi vrsti. Posebno zadnje občinske volitve v Rimu mnogo vplivajo na razvoj rimskega vprašanja. Liberalci so poparjeni vsled katoliške zmage, ki je znamenje narodove volje, da se vlada spravi s papežem. V Vatikanu mirno čakajo, kako se razvije rimsko vprašanje. Ravno liberalni krogi najbolj želé konečne rešitve. Nedavno se je raznesla govorica, da hoče kralj sam pričeti dogovore s papežem. To pa je neverjetno, ker se kralj Humbert strogo drži ustave in brez sveta svoje vlade ne bo reševal vprašanja, ki je v Italiji velikega pomena. O zahtevah in pogojih sprave, ktere tirja in stavi rimski papež, so poročila jako različna in mnoga

tudi neresnična. Msgr. Ruffo Scilla je v Parizu odločno rekel, da noben rimski papež ne more odstopiti Rima. Kakor smo že sporočili, izšla bo v kratkem v Vatikanu na papežovo povelje knjižica, ki bo obravnavala rimsko vprašanje in pojasnila natančno stališče sv. stola.

Srbski kralj, ki biva nekaj dni na Dunajskem dvoru, vrne se jutri v Beograd. — Finančna komisija ima jako težavno nalogo, ker je velik nered v finančnem ministerstvu. Državni dolg, ki je postavno dovoljen, znaša 278 milijonov dinarov. Izvanredni dolg, ktere ga skupščina ni dovolila, znaša sedem milijonov. Finančna komisija zahteva, naj se toži prejšnje ministerstvo, ker je brez dovoljenja skupščine naredilo dolg. Ristić v denarnih stiskah ne bo več iskal pomoči v Berlinu. — Novo ministerstvo hoče znižati državne stroške; odstavilo bo mnogo nepotrebnih uradnikov, katerim je prejšnje ministerstvo preskrbelo službe. Z dežele je prišlo mnogo deputacij zahvalit se kralju, da je poklical Ristića na krmilo.

Mestni zastop v Plovdivu je priredil 24. t. m. obed na čast *bolgarskima* regentoma Stambulovu in Mutkurovu. Pri tej priliki je rekel Stambulov, da bo bolgarska kriza v kratkem končana. — O novem kandidatu za bolgarski prestol poročila iz Bolgarije ne povedó ničesa zanesljivega. Nektera poročila trdijo, da se bo sebranje pečalo le z notranjimi zadevami; vladni list „Svoboda“ pa piše, da bo sebranje volilo kneza. Kakor „Havasovo izvestje“ poroča, je regent Stambulov izjavil pri angleškem konzulu v Trnovem, da bo sebranje volilo knezom princea Koburškega. Ko bi ta ne prevzel volitve, izvolili bodo potem Aleksandra Batenberžana. Ministra Radoslavov in Stojlov sta že odpotovala v Trnovo; minister vnanjih zadev, Načević, ostane v Sofiji. Zastopniki vnanjih držav se ne bodo vdeležili sebranja. Mnogo poslancev je že odpotovalo v Trnovo, staro glavno mesto Bolgarije. Tudi opozicijski poslanci so se premislili in se bodo vdeležili zborovanja. Mestne oblasti v Trnovem se mnogo trudijo, da poslancem preskrbé stanovanja. V Trnovem namreč ni lahko dobiti stanovanj za toliko ljudi, ker ni pripravnih hotelov in drugih praznih poslopij. Zborovanje bo le kratko, ker bivanje v mestu vsled hude vročine gotovo ni prijetno. Okolica Trnovska je zelo kamnita, kar še zvišuje poletno vročino. — Roparski napadi se zopet ponavljajo. Te dni so roparji pri Bjeli, na cesti iz Ruščuka v Trnovo, napali in oropali pet potnikov. Bolgarske oblasti se mnogo trudijo, da preženó roparje. Roparji sicer zbežé, a prikažejo se zopet na drugih krajih. — Odkar je združena Vzhodna Rumelija z Bolgarijo, pobirala je Turčija ravno tako visoko carino na meji od vzhodnorumelijskih vasi, kakor od vnanjih. Vinski trgovci v Vzhodni Rumeliji so imeli mnogo škode. Nedavno pa je Turčija dovolila znižano carino na vina iz Vzhodne Rumelije. Bolgarske oblasti morajo pri vsaki pošiljavi vina naznaniti, da je iz Vzhodne Rumelije, in carina je nižja za 12 odstotkov vrednosti. — Te dni se konča šolsko leto po srednjih šolah. O počitnicah se snide učiteljska konferenca v Sofiji; posvetovala se bo o šolskih zadevah.

V *Peterburgu* se je vršila pravda proti 21 osebam skrivne družbe „narodna volja“, ki so umorili žandarmerijskega podpolkovnika Sudejkina in bili krivi še dveh umorov in napadov. Vojaško sodišče jih je obsodilo 15 na smrt, 2 v prisilno delavnico, 1 v ječo, 3 je oprostilo. Cesar je pomilostil vse na smrt obsojene, ktere bodo odpeljali v Sibirijo.

Na *Bavarskem* so se volitve končale v sredo. Izvoljenih je 77 članov centra, 72 liberalcev, 5 katoliških in 4 protestantski konservativci. Centrum je zgubil 10 volilnih okrajev.

Prejšnji *francoski* vojni minister dolgo ni hotel prevzeti nobenega poveljništva v armadi. Sedanjí vojni minister Ferron pa je zahteval, da mora prevzeti poveljništvo 13. vojnega kora s sedežem v Clermond-Ferrandu. Pariški list „National“ je ob-

deja, da se je podal sovražnik naravnost proti Sisku, sta precej sporočila Eggenbergu, naj jima pošlje vsaj eno četo vojakov za posadko. On jima zares precej odpravi 100 mož od svojih slovenskih čet, vrh tega pa so bili vzeti vsi mladenči iz okolice v vojske ter poslani v trdnjavo, da jo branijo. (Valvazor XV. 522.)

Turki so streljali neprenehoma na grad; bil je vsled tega poškodovan posebno oni stolp, ki je stal proti Kolpi ter bil okrogel, dočim so drugi bili trivoglati. Pripetilo se je, da je iz Memi begovega tabora vdarila krogla v trdnjavska vrata, odbila kos železa in ubila kanonika Matijo Fintića in dvanajst vojakov. Tako je ostal sam Gjurak zapovednik v trdnjavi.

Hasan je hotel to nesrečo vporabiti ter zapovednika trdnjave za-se pridobiti z velikimi obetanj, kar je poskušal tudi še za časa prve in druge oblege, pa se mu ni posrečilo. Tako je hotel tudi sedanjemu zapovedniku, ktere ga slovenska narodna pesem „Adam-a“ zove (menda zato, ker je bil med slovenskimi zapovedniki Adam Rauber najhrabreji), pismeno svojo ponudbo objaviti in sicer po slovenski narodni pesmi tako-le:

„Kaj stori pa turški paša,
Ki se dobro jim obnaša?
Na tla sede, list napiše,
Pošlje poglavarju v hiše:

„Ala, Ala! moj Adame,
Siska vrli poglavare!
Al' se hočeš mi podati,
Al' mi hočeš glavo dati?“

Ali vrli poglavar trdnjave odgovarja po narodni pesmi prav dostojno turškemu paši v posebnem listu:

Mu odpisal je Adame,
Siska vrli poglavare:
„Nočem z lepa se podati,
Nočem tudi glave dati;

Hočem rajše se braniti
Siški poglavar še biti.
Se mi bodete kesali,
Kranjcev niste še poznali!“

Vkljub tej hrabrosti bi bi si bili branitelji grada težko vzdržali, ter so zatoraj poslali precej poslanca k Eggenbergu in banu Bakaču, da jim pošljeta pomoči. Po narodni pesmi piše poglavar Siški pisma na svoje sosede Slovence, od katerih pričakuje pomoči, kajti Hasan se bode gotovo osvetil njemu, ker se noče podati. Začne se v narodni pesmi tako-le:

Kaj mi jame zdaj Adame,
Siska vrli poglavare?
Piše liste, dá povelje,
Nest' jih reče v tri dežele:

V Štajarsko, Koroško, Kranjsko,
V lepo zbornico Ljubljansko,
Da je prišel turški blisek,
Da nam hoče vzeti Sisek.

Da bi bilo za zapovednika trdnjave Siške zdaj prekasno pošiljati pisma v sosednje dežele, je čisto jasno, ali iz narodne pesmi se more presoditi, kako so takrat sosedne dežele slovenske bile enakih misli s Hrvati, kar se tiče obrambe, in da so v teh borbah vedno sodelovale. Sicer se v narodni pesmi ne vidi to navdušenje za borbo med Štajarci in Korošci, kajti po sporočilu:

Štajarci so list prebrali,
Grenko, kisle se držali,
Tresli vsi se, omag'vali,
Ker Turčina so se bali.

List bel' tud' Korošci brali,
Z enim glasom pa vsi djali:
„S Turkom noč' mo se vojsk'vati
Kaže vrele ne pihati!“

Turek ima vel'ke hlače,
Dolge, dolge pa mustače;
Bi vratove naše vgladal,
Kdo vé, kaj bi nam povedal.“

Vendar tako ni bilo, saj nam je znano, da so se v tej bitki bojevali tudi Štajarci in Korošci. Morda je v narodni pesmi izraženo nezadovoljstvo stališev ene in druge dežele zaradi prevelikih stroškov, ki ste jih imeli obe deželi v tem času vsled obrambe mej. Kranjska se ni toliko protivila plačevanju potrebnih stroškov, saj je bila sama v veliki nevar-

javi poročilo o zaroti generala Boulangerja proti Grévy-ju, predsedniku republike. Boulanger je neki nameraval s Pariško posadko pregnati Grévy-ja in zasesti stol predsednika republike. General Saussier je zasledil zaroto in preprečil državni prevrat. To zelo dvomljivo vest popadli so nemški listi, v prvi vrsti „Köln. Ztg.“, in jo raznesli med svet. „Köln. Ztg.“ še trdi, da ima francoska vlada dokaze o zaroti v rokah in to je vzrok, da je Boulanger miren in krotak. — Kakor že znano, zavrgla je francoska zbornica predlog, da se semenišniki in učitelji oproste vojaške službe. V tem se strinjajo „Temps“, „Débats“ in „Rep. Française“, da vojašnica ni pravo vzgojevališče za duhovnike. Če že mora obveljati za vse stanovne občna vojaška dolžnost, naj bi semenišniki služili le v bolnišnicah. V vojski potrebuje francoska armada 25.000 nosačev za bolnike, in to službo naj bi prevzeli prihodnji duhovniki. — V Algiru so se sprijeli francoski vojaki z Marokanci, ki gradé železnico. Deset Marokancev je mrtvih, več ranjenih.

Iz Neapolja je odplula 28. t. m. v *Masavo* ladija „San Gottardo“. Odpeljala je za italijansko armado 2000 postelj, 8 čolnov, 1000 kilogramov razstrelil, 2000 granat, mnogo živeža in streliva, 100 karabinjerov in pomorščakov in dve usmiljeni sestri. Prebivalstvo je vojake srčno pozdravljalo.

Slavnost petdesetletnice vladanja *angleške* kraljice se je 29. junija končala. V mestni hiši je bila veselica, ktere se je vdeležilo 6000 oseb. Navzoči so bili princ Valeški, nemški prestolonaslednik, pruski princ Viljem, kralj saksonski in drugi vnanji gosti. — Zbornica še sedaj ni končala obravnave o irski kazenski postavi. V ponedeljek zvečer hoče vlada nasvetovati konec debate.

V angleški gorenji zbornici je naznil Cross, da je bil 13. junija boj v *Afganistanu*. Angleški zastopnik v Kandaharu je sporočil, da so bili vstahi premagani; potniki, ki so došli iz onih krajev, pa trdijo nasprotno. — Iz Simle se poroča, da je premagan rod Ghilzais.

Carigranski dopisnik „Pet. Vjedomosti“ piše o razmerah na turškem dvoru: Vsak vnanji zastopnik ima tukaj svojega pašo, po katerem običuje s sultanom in njegovo vlado. Sultan zaupa tem pašam in se sam tudi dogovarja z njimi. Ruski zastopnik ima Jusuf-pašo kot svojega „mešetarja“; francoski veleposlanik ima Aarifi-pašo, Avstrija ima Ali-Nisam-pašo, podpredsednika komisiji za preosnovo armade. Bil je več časa na Dunaji, govori dobro nemški; njegova žena je Dunajčanka. Anglija ima več tačih paš na svoji strani; dva sta celó ministra: veliki vezir Kiamil-paša in minister vnanjih zadev Munir-paša. Ta dva moža delujeta vedno za Anglijo. Munir-paša povsod snuje sovraštvo proti Rusiji in poveličuje Anglijo. Nemčija ne potrebuje nobenega skrivnega agenta, ker sultan je vdan Nemčiji.

Francoski listi pišejo, da je bil grof Montebello že večkrat pri sultanu, naj ne potrdi pogodbe gledé *Egipta*. „France“ piše, da Francija prevzame vso odgovornost, ako sultan ne potrdi pogodbe. „Temps“ poroča, da bo grof Montebello gotovo pregovoril sultana. Kakor znano, mora se sultan odločiti do 4. julija. Sultan je vsled tega v veliki zadregi; na eni strani Anglija, na drugi Francija in Rusija. Rado vedni smo, na katero stran se bo odločil.

„Havasovo izvestje“ poroča s *Krete*, da so se vršili novi nemiri med kristijani in mohamedanci. Več oseb je umorjenih.

Izvirni dopisi.

Iz *Železnikov*, 30. junija. Tudi naš trg počastili so premilostni knezoškof 24. in 25. junija s svojim obiskanjem. Že 24. junija za rano priče so

nosti, da postane po padu Hrvatske turška pokrajina, pa so zatoraj:

Beli list Ljubljanci brali,	Turk že vzel nam Sisek bode
Med saboj so tako djali:	Nam narobe vse vse pojde,
Iščimo si pomočnika,	Mest' Ljubljana bo prokajna.
Zdaj je sila prevelika.	Kranjska d'žela turška drajna.

Hitro si pomoč iščimo,
Gospod Raubarju pišimo,
Vé in zna on vojsko vodit',
Pred vojaki spredaj hodit'.

Na prošnjo braniteljev trdnjave Siške je bilo objubljeno ter tudi precej odrejeno, da se v to svrhu vzdigne splošni vstanek. Najpoprej je bilo sklicano hrvatsko plemstvo pod orožje, a potem iz svojih postaj generali in drugi zapovedniki, ktere je bil Eggenberg o početku leta ponametil na raznih mestih za obrambo Turropolja, in sicer Andreja Turjaškega, generala Karlovškega iz Jastrebarskega in Štefana Grasweina, generala Koprivniškega iz Posavja. Njima je bilo sporočeno, da naj hitita dan in noč, kajti Sisek je v največji nevarnosti. (Valvazor XV. 522.)

se priprave za vredni sprejem milostnega vladike; posebno lepo okrasile so se sosedne hiše farovža in cerkve. Tukajšnje bralno društvo napravilo je lep slavalok v čast prevzvišenemu knezoškofu. Pri slavaloku zunaj trga pričakovala je šolska mladina z gosp. učiteljem med neštevilno množico občinstva premilostnega knezoškofa. A tudi bralno društvo ni zaostalo. Prišlo je s svojo zastavo in vodilo slavnostni sprevod do cerkve, kjer je knezoškofa pričakoval občinski odbor in prečastita duhovščina. V cerkvi je bil potem blagoslov z Najsvetejšim. Na večer zbrali so se udje bralnega društva v društveni sobi, da napravijo milostnemu vladiki podoknico. Lepi sprevod z lampijoni podal se je na trg, ki je bil lepo razsvitljen. Tu zapeli so pevci nekaj pesmi, na kar se kmalo prikažejo milostni knezoškof med pevci, ktere so blagovolili prav prijazno nagovoriti: „Kdo uči vas peti, ker nimate pevovodje?“ Nato odgovori jeden izmed pevcev: „Res, da nimamo pevovodjo, a imeli smo ga, namreč bivšega kaplana, nepozabljivega g. Mateja Kluna, ki se je za stvar neumorno trudil“.

25. junija dopoldne ob 9. uri pričela se je cerkvena slovesnost s sv. mašo, ki so jo darovali premilostni knezoškof, kteri so tudi potem stopili na leco in so v prav primernem govoru nagovorili zbrano ljudstvo.

Po pridigi pričela se je sv. birma, pri kateri je bilo okoli 400—500 birmancev.

Le prehitro je potekel čas, da so nas zapustili premilostni knezoškof. Bog daj, da bi nas zopet kmalo počastili s svojim obiskovanjem.

Naše slovstvo.

„Cvetje z vertov sv. Frančiška“.

Časopis za verno slovensko ljudstvo, zlasti za ude tretjega reda sv. Frančiška. — Vrejuje in izdaja P. Stanislav Škrabec, mašnik frančiškanskega reda na Kostanjevici.

(Konec.)

H koncu pristavljamo, kar nam piše nek preč. g. župnik s Koroškega: „Ali bi ne bilo dobro, ko bi „Cvetje“ ne zastopalo samo III. red, ampak tudi vse druge bratovščine, n. pr. družbo sv. rožnega venca, družbo Jezusovega Sreca itd. kot centralno glasilo vseh družeb na Slovenskem. Cena bi se mu povišala vsaj na 1 gld. Sodelavcev bi ne manjkalo, število naročnikov bi se potrojilo itd.“ — Mi se s tem nasvêtom gledé obsega popolnoma vjemamo; gledé cene smo povedali svoje misli. Hvaležni bomo za vsako podporo; le tako bi se moglo „Cvetje“ vzdržati še nadalje.

Prihodnji zvezek se bo tiskal in razpošiljal samo gotovim naročnikom. Kdorga hoče imeti, pa dozda j še ni ponovil naročila, naj se toraj podviza!

Z opravištvom pa prosimo, naj imajo častiti naročniki potrpljenje. Posebnega človeka za ta posel ne moremo plačevati. Vrejevalec tudi ne more vsega lastnoročno opraviti. Pomaga, kdor ravno utegne. Pomote so toraj kaj lahko mogoče, ali tega naj bodo častiti naročniki prepričani, da se nič napačnega ne stori nalašč. Reklamacije v odprtem listu so poštne proste.“

Iz tega se vidi, da razmere lepega časopisa, namenjenega vernemu in pobožnemu slovenskemu ljudstvu, žalibog, niso najboljše. Duševne hrane listu sicer ne manjka; to pričajo raznovrstni sestavki, ki podajajo z drave, krepke in tečne hrane bogoljubnim Slovence, posebej pa še udom tretjega reda sv. Frančiška. A „Cvetje“ dobiva premalo g motne hrane, v novjšem času se premalo naročuje, tako, da se je bati, kakor je videti iz vrednikovih pritožb, da ovene. To pa bi bila velika škoda za verno slovensko ljudstvo. Kdor pozná pobožno naše ljudstvo, vé, da mu je nabožno berilo še vedno najljubše. In zlasti v sedanjih časih, ko se toliko piše in bere, mora nam mar biti, da strežemo tej dobri želji našega ljudstva po nabožnem berilu. Da naše dobro ljudstvo ohranimo tudi v prihodnje verno in pobožno, vidimo v „Cvetji“ zdaten pripomoček.

Naj bi bila zato skrb vseh vernih Slovencev, zlasti pa gorečih slovenskih duhovnikov, da trgajo in razsipljejo „Cvetje“ med prosto ljudstvo po vseh slovenskih pokrajinah.

Naj bi se toraj do tistega časa, ko bo izšel 3. zvezek, število naročnikov „Cvetju“ podvojilo, ali

še bolj pomnožilo. Veliko bi se listu s tem koristilo, če bi, recimo, posamezni frančiškanski samostani po naših krajih, voditelji skupščin tretjega reda, č. g. duhovniki ali tudi drugi verni rodoljubi naročnike in naročnino vsprejemali, kterim bi se potem naročeni list za več udov skupaj pošiljal. Tako bi se prihranilo vredništvu veliko dela in denarja. Naj najdejo toraj te naše besede prijazen odmev po slovenskih krajih!

Nasproti pa ne smemo zamolčati tudi častitemu vredništvu dveh željá. Jedno je že izrekel v „Duh. Past.“ IV., 6. g. A. Z.: Naj bi namreč list zopet redno izhajal, kakor prej! A drugo pristavimo mi: Naj bi se „Cvetje“ ne spuščalo več v kake prepire, če tudi morda opravičene! Pobožnih, priprostih Slovencev take reči ne vspodbujajo v listu, ki naj bi jih le bolj osrčeval za vernost in pobožnost. Ravno tako se nam škoda zdí, kar se je tudi že povdarjalo, od vseh strani tako pohvaljene jezikoslovne in slovstvene sestavke čast. g. P. Stanislava Škrabca tiskati na platnicah lista, ker zaslužijo lepše mesto.

Rasti toraj „Cvetje“, cveti ter donašaj sad v obilnosti!

Domače novice.

(Presvitli cesar) je daroval prostovoljni požarni brambi v Mirnipeči 80 gld. podpore.

(Dr. Tomanova slavnost v Kamni Gorici.) G. profesor Toma Zupan bode vsled prošnje odboro ve pri slavnosti služil sv. mašo in pridigoval. Skupnega obeda pri g. Kapusu se bode vdeležilo več sto oseb. Preskrbljeno pa je tudi še za ostalo občinstvo, da se mu bode postreglo v drugih krémah, ki so pripravljene za obilo gostov. Toraj naj se nikomur ni bati, kdor pride k slavnosti v Kamno Gorico, da bi se ne mogel okrepčati. Postaja za telegrame je Podnart. Zvečer po vrnitvi v Ljubljano bode godba svirala na vrtu Ljubljanske čitalnice. — Gospodje „Sokoli“, ki se vdeležé slavnosti Tomanove v Kamni Gorici, zbirali se bodo v Ljubljanski čitalnici dné 3. julija t. l. ob ½ 6. uri zjutraj in odidejo s zastavo točno ob 6. uri na kolodvor južne železnice. Vsi gospodje naj pridejo v sokolovi opravi, želeti je, da se tudi starejši gospodje „Sokoli“ pridružijo v mnogobrojnem številu. Slavnost vršila se bode pri vsakem vremenu.

(Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) razvilo bode, kakor smo že omenili, svojo krasno zastavo prvokrat 10. julija. „Slavcem“ kot vernim katoličanom bode prva pot v cerkev mestne župnije sv. Jakoba, kjer bodo peli pri sv. maši. Potem se izroči z nagovorom zastavonoši nova zastava. Zbirališče društvom bode čitalnica, od koder se sprevod vrši in kamor se povrnejo domača in vnanja društva. Veselo smo iznenadeni, ker smo zvedeli iz poročila, da se te pristno narodne svečanosti vdeležé naši bratje Hrvati; pevskega društva „Kolo“ pride namreč štirideset članov. V vspe red veselici na Kozlerjevem vrtu uvrščen je vrli mešani čitalniški pevski zbor Šišenski in z ozirom na to, da nima ta svečanost političnega pomena, sodeluje pri veselici od 4. do 9. ure in pozneje v Ljubljanski čitalnici godba slavnega domačega peš-polka. Ker se vabila z vspe redom že tiskajo in se te dni razpošljejo, bomo toraj kmalo izvedeli, da li tudi Hrvati pojó pri veselici — cesar bi se gotovo veselilo zbrano občinstvo, ker slové „Kolarži“ kot vrli pevci. — Izbornen proizvod umetniški je kantata, ki jo je vglasbil mojster g. Anton Förster; besede je napisal znani pesnik — Gregorčič. Znamenitosti svečanosti ste gotovo služba božja in to, da je blagovoljno prevzela kumovanje zastavi preblagorodna gospá baroninja Winklerjeva, ktero nadomestuje blagorodna gospá Murnikova. Zastava vabi „Svoje k svojim“, in ker se Slovenec veselim srcem druží okoli pevca, nadjati se je mnogobrojnega števila občinstva, saj ni lepše in bolj nedolžne zabave, nego je petje. Petje srce blaži, in kjer se poje, utihnejo vse hude strasti. Naprošeni smo, zopet priobčiti to-le: Zastavo si vsakdo more ogledati do 5. t. m., in se je vstopnina za nedeljo znižala na 10 kr. Karte za skupni obed v čitalnici po 1 gld. za osobo dobivajo se pri društvenem prvosedniku in v trafiki v čitalnici, pritlično.

(Imenovanja.) Računski oficijal gosp. Vilibald Bregar je imenovan računskim revidentom, ra-

žunski asistent g. Ant. Costa računskim oficijalom in računski praktikant g. Rudolf Lukesch računskim asistentom pri računskem oddelku c. kr. deželne vlade na Kranjskem.

(Podružnico sv. Cirila in Metoda) za „Slednik in okolico“, kakor se nam poroča, ustanovili so tamošnji rodoljubi na praznik sv. Petra in Pavla. Udov pristopilo je takoj nad 60, med njimi štirje ustanovniki.

(Kralj Milan) se ni odpeljal v Beligrad, kakor je bilo rečeno, temveč je prišel včeraj dne 30. junija zjutraj s svojim spremstvom v Gleichenberške toplice na Štajarskem, kamor že več let redno zahaja.

(Volitve) v okrajni zastop Ptujski so razpisane. Veliki posestniki volijo v petek 8. julija, občine pa v sredo 13. julija.

(Trtna uš) preselila se je, kakor se nam poroča, iz Vivodine v občino Drašiče. C. kr. okr. glavarstvo v Črnomlju je poslalo v torek izvedenca. Našla se je uš v Vidošičih v dveh vinogradih.

(Hrpeljska železnica), kakor smo že sporočili, odpre se 5. julija. Iz Trsta odpelje se vlak ob 9. uri 30 minut dopoldne in pride v Hrpelje ob 10. uri 19 minut. Iz Hrpelj se odpelje vlak ob 10. uri 49 minut in pride v Trst ob 11. uri 45 minut.

(Razpisano) je mesto ravnatelja na Goriškem zavodu za zapuščene otroke z letno plačo 700 gld. — Prošnje Goriškemu mestnemu zastopu do 10. julija t. l.

(Iz Zagreba) se poroča, da je grof Ivan Drašković obljubil 30.000 gld. darovati za časniškarsko in pisateljsko društvo. — Kakor poroča „N. Fr. Pr.“, združila sta se neodvisna stranka in centrum v jedno stranko kot „zmerna opozicija“ pod vodstvom grofa Ivana Draškovića.

(Ribja kuga.) V Sotli se prikazuje za ribe slična bolezen, kakor je bila za rake.

Narodno gospodarstvo.

Okrajna razstava v Cmureku.

Letošnjo jesen napravila se boče pod pokroviteljstvom vojvode Della Grazia okrajna razstava v Cmureku na Štajarskem, ki se bo raztezala na kmetijske in obrtnijske stvari. Namen ji je, svetu podati kolikor mož natančno podobo skupnih pridelkov in izdelkov sodnijskih okrajev Radgonškega in Cmureškega, s čemur mislijo ondašnje kmete še k večji marljivosti spodbuditi. Za to se bodo v razstavo sprejemali vsi kmetijski in gozdarski pridelki, stroji in drugo orodje; pridelki vinarstva, sadjarstva in vrtinarstva; pridelki domače obrtnije, razna učila, razni izdelki učencev in sploh vse, kar je v zvezi s šolo in pa izdelki tehnično-obrtno industrije iz obeh okrajev. Darila dobiti zamorejo sledeče razstavljene stvari: Kobile z žrebeti, breje kobile, eno in dveletne žrebice na podlagi pravil konjerejskega društva štajarskega. Odlikovali se bodo na tej razstavi ob enem tudi priznane spretni in vrli gospodarji konjereji. Dalje so zmožne premije dobiti sledeče govede: licencirani biki, breje krave, krave s teleti od končanega drugega pa do sedmega leta, telice. Od svinj: mrjasci, svinje, plemenski in pitani prešiči. Izmed drobnice: ovce in koze; kunci. Izmed perutnine: štajarske domače kokoši, Brahma, Dorkings, Houdan, ktere naj se kolikor mož razstavijo po dve ali tri z jednim petelinom dotičnega plemena. Gosi, race in golobje. Za pičo in postržbo živali in živine skrbeti bo razstavljavalcem samim.

Živina na razstavo prignana mora imeti živinski potni list. Tudi mora vsak živino, ktero misli razstaviti, najmanj eno leto v lasti imeti. Perutnina mora se pripeljati v primernih kurnikih na razstavo. Dalje vtegnejo darila dobiti čebele v panjovih in čebelarско orodje, kakor tudi pridelki iz živalstva: mleko, sir, maslo, volna, svila, vosek, strd itd. Vse te navedene reči treba je razstaviti v tolikošnji množini, da se bodo njihove lastnosti brez posebnih težav lahko spoznale. Poleg teh imajo pravico do daril: žita, in to že izmlačena, kakor tudi še v klasji ali storžih; vsakovrstna semena, krompir, korenje, repa, pesa, živinska krma, oljate in gozdne rastline; v daljšem oziru tudi: kruh, moka, razni pekovski izdelki, razni lesni izdelki, deske, količi za trsje in olja. Žita se mora najmanj deset litrov razstaviti, da ga bo mogoče prav in spodobno oceniti in naj se mu dodá, če je le mogoče tudi dotično klasje, stročje, storži in napisan kraj, od kod da je. Dalje: sadje in grozdje, sveže kakor tudi suho ali konservirano, sadni sokovi, zelenjava, divjaki in cepljena sadna drevesca. Tudi tu je treba navesti ime in kraj, od kod. Grozdje naj se pošilja z lesom in perjem vred in naj se od vsake reči vsaj trije komadi v razstavo pošljejo. Darila vtegnejo tudi dobiti ameriške trte, način njihovega požlahtnovanja in cepljeni količi ameriški.

Darila se bodo delila tudi razstavljenemu vinu, pivu, žganju, moštu, šampanjcu (domačega pridelka), medicini, kisu, mineralnim vodom itd. Od vsake vrste razstavijo naj se najmanj tri steklenice. Pri vinu treba bo navesti gorico, vrsto trte, njegovo starost (letnico) in pa céno. Večji vinogradniki naj povedó tudi, koliko hektolitrov te ali one vrste bi ga lahko prodali, če bi ravno kdo vprašal po njem.

Obdarovani so lahko vsakovrstni kmetijski stroji in vsakovrstno orodje, spadajoče v narodnogospodarstvo kmetijsko in gozdarsko. Ravno tako razni načrti, risarije in naprave za drenažo; učila in naprave raznih šol; izdelki učiteljev in učencev; izdelki ženskih ročnih šol; šolski in otroški vrtovi. Izdelki raznih tovarn, kakor n. pr. opeka, lončena posoda, usnje, čevlji, rokavice, obleka, lesna obrt, sedlarski, jermenarski in krznarski izdelki, barvarstvo, mlinarstvo, svečarstvo, domača obrtnija in pletenčarstvo.

V poskuševalnico se bode sprejemal: vsakovrstni živež, pijača, peka, šampanjec, mošt, kiseljaki, bufet z miznimi jedili itd. Tu morajo razstavjalci sami skrbeti, da si vsak svoj prostor primerno ozaljša in da se preskrbi s potrebnimi prodajal-kami.

Razstava prične se v soboto 1. oktobra ob 10. uri dopoldne, kedar se bodo tudi konjerejem premije delile. V nedeljo 2. oktobra popoldne bo ljudska veselica. V ponedeljek 3. oktobra bo razstava govedi in v torek 4. oktobra razstava družih koristnih živali. Ta dan delila se bodo tudi splošno darila razstavljenim stvarém. Zvečer bo cesarjevemu imendanu na čast slovesni banket.

Ves čas razstave bote se vrstile dve godbi, v nedeljo bo pa cela vojaška godba. Vrh tega bo v nedeljo velika loterija in dirka; v ponedeljek gasilska parada, ples in petje. Pri ljudski veselici napravila se bo tudi pasja dirka in pa plezanje na maj in še več družega.

Darila so razna: državna, deželna in kmetijske družbe štajarske. Nekaj so jih obljubili tudi zasobniki in razna društva, ter se bodo izplačevala deloma v zlatem in srebrnem denarju, deloma pa v zlatih, srebrnih in bronastih medaljah in po priznanih diplomah. Južna železnica bo znižala ceno za vožnjo bodisi od blaga ali osebe. Razstavna pisarna nahaja se pri županstvu v Cmureku. Kdor bi hotel kako reč v paviljonu razstaviti, si ga mora sam postaviti. Oglasi se sprejemajo do 1. septembra. Razstava bo v novem šolskem poslopji in na šolskem vrtu in za šolskim poslopjem.

Telegrami.

Krakov, 1. julija. Prebivalstvo je navdušeno pozdravljalo cesarjeviča, ko se je odpeljal. Na kolodvoru so bili zbrani: Plemstvo, dostojanstveniki, duhovščina, častniki. Soproga cesarjevega namestnika je izročila cesaričinji šopek. Cesaričinja se je po srčnem slovesu ob 7. uri 15 minut odpeljala na Dunaj mej „živio“-klici in godbo. Nekaj minut pozneje odpeljal se je cesarjevič, navdušeno pozdravljen, v Tarnov in Lancut.

Požun, 30. junija. Nadvojvoda Friderik je obolel za osepnicami.

Rim, 30. junija. Zbornica je vsprejela s 188. glasovi proti 39. kredit za armado v Masavi. Crispi je zagovarjal skupne koristi z Anglijo v Egiptu in povdarjal, da se mora Italija v Carigradu držati angleške politike. V Evropi ni znamenja vojske, tudi Rusija hoče mir.

Carigrad, 1. julija. Turčija je zopet zahtevala od Anglije, da se odloži potrjenje egiptске pogodbe.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokline na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
30	7. u. jut.	740.76	+16.8	sl. svzh.	del. jasno	0.00
	2. u. pop.	739.36	+22.2	sl. vzh.	"	
	9. u. zveč.	738.56	+18.0	brezv.	"	

Čez dan soparno, skoraj jasno, proti večeru črni oblaki od zap. Srednja temperatura 19.1° C., za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

1. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 35 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 65 "
4% avstr. zlatna renta, davka prosta	112 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 90 "
Akcije avstr.-ogerske banke	856 " "
Kreditne akcije	282 " 10 "
London	126 " 65 "
Srebro	" " "
Francoski napoleond.	10 " 04 "
Ces. cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 17 1/2 "

Umrli so:

27. junija. Ana Borgia Kobler, uršulinka, 35 let, Kongresni trg št. 17, jetika.

28. junija. Elizabeta Kolb, vojaškega oskrbnika vdova, 83 let, Tržaška cesta št. 5, Marasmus. — Alojzij Kotač, železniškega sprevednika sin, 7 dni, Cesta na južno železnico št. 12, božjast.

29. junija. Jera Zajc, hlapčeva žena, 39 let, Poljanska cesta št. 44, je bila zaklana. — Gregor Zajc, hišni posestnik, 87 let, Poljanska cesta št. 11, Marasmus senilis. — Jožefa Serkulj, lončarjeva hči, 4 leta, Streliške ulice št. 8, škariatica.

Tuji.

29. junija.

Pri **Matiču**: vitez F. Pollack, c. k. sekijski načelnik, z Dunaja. — J. Červený, potovalec, iz Prage. — Jožef Kudlaček, potovalec, iz Češkega. — Wiljelm Mekiska, potovalec, iz Litije. — Kajetan Herberger, potovalec, iz Gradea. — Karol Šoča, zasebnik, iz Zagreba. — Dt. Franc Šehonka, uradnik z soprogo, iz Beljaka. — S. Kallenschag, krčmar, iz Celja. — R. Bamberg, c. k. sodnijski pristav, z soprogo, iz Vipave. — Janez Mammer, c. k. polkovnik, z hčerjo, z Bleda. — Printz Edvard, c. k. inženir mornarice, iz Pulja.

Pri **Slonu**: Velikanstvo kralj Milan, iz Srbije. — Conte d' Avala, zasebnik, iz Srbije. — M. Etienne, zasebnik, iz Srbije. — Kristić, zasebnik, iz Srbije. — Miha Blum, potovalec, z Dunaja. — Matija Ringeisen, trgovec, iz Budimpešte. Henrik Eisenhut, inženir, iz Gradea. — Dr. M. Zidarič, zdravnik, iz Štajerskega. — J. Schwab, poveljnik smodniške tovarne, iz Kamnika. — Alojzij Jerše, župnik, z Dobovea. — Kambi z soprogo, Puovič z soprogo, Susich z družino in Vukovič, zasebniki, iz Trsta. — Dr. Brunner in Kugy, zasebnika, iz Trsta. — Alojzij Puovich, zasebnik z soprogo, iz Dalmacije.

Pri **Bavarskem dvoru**: Zucker in Wasser, kupčevalec, z Dunaja. — Maisel, Marinsek, Perg, Weiss in Eppich, trgovci, iz Budimpešte.

Pri **Južnem kolodvoru**: J. Koletzky, uradnik, z soprogo, z Dunaja. — Marija Wirth, zasebnica, iz Celovea. — Srečko Török, uradnik, iz Beljaka. — Marija Werthon, kuharica, iz Beljaka. — Jessenko in Föschger, zasebnika, iz Loke. — Frane Androjna, posestnik z soprogo, iz Št. Jerneja.

Pri **Avstrijskem caru**: Martin Šray, zasebnik, iz Kranjskega. — F. Dokonpil, kupčevalec, iz Begunj.

Pri **Virantu**: Anton Swigl, posestnik, iz Prezida. — Anton Bobek, zdravnik, iz Ribnice. — Anton Stegič, posestnik, iz Višnje gore. — J. Zure, posestnik, iz Kandije.

Poslano.

Vsem **Lovro Toman**-ovim častilem naznanjam, da se v moji zalogi nahaja precejšnje število znane L. Toman-ove knjige:

„Glasi Domorodni“,

kterih sem nekaj prav lepo vezal in bogato okinčal v spomin slavnosti v **Kamnigoricu** ter se dobivajo pri meni po **70 kr.** po pošti **10 kr.** več. Upam, da si bo vsak vdeležene vsaj po jeden iztis omislil. (1)

Franjo Dežman,

knjigovez.

Sv. Petra cesta št. 6 v Ljubljani.

Najnovejša slovenska knjiga

za učitelje, učiteljice in prijatelje šole.

Šolske Drobtinice

v petindvajsetletni spomin smrti

A. M. SLOMŠEK-A.

Spisal Fr. Jamšek, (1)

nadučitelj in bivši c. k. okr. šol. nadzor. v Reichenburgu.

Cena brošur. iztis 1 gl. v platno vez. 1 gl. 20 kr., po pošti 10 kr. več. — Naroč se lahko v vsakej bukvarni ter pri založniku

J. R. Milic-u,

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Kmetovalec.

Gospodarski list s podobami.

Štev. XII. tega najboljšega, največjega in največjega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino:

Škroplilnica za pokončevanje mrčesov. — Poletno gnojenje sadnemu drevju. — Če osekovanje gozdu škoduje. — Napenjanje govedi. — Proti strupeni rosi. — Razne reči. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe. — Tržne cene. — Inserati.

„Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli, ter stane za celo leto 2 gold. Gg. učitelji in šolske knjižnice dobivajo list za polovico cene.

(10)

Inserati

priobčeni v „Kmetovalec“ imajo najboljši vseh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmečnih krogih. Zelo priporočljiv je „Kmetovalec“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.